TRĂIASCĂ 1 IUNIE – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 22 (806) * joi 1 iunie 1961 * 8 pagini 30 bani

DE ÎNTÎI IUNIE

Cînd soarele rîde în ochii copiilor și cînd copiii rîd în soare, exclami: „E bine !".

Cînd pașii îți cutreieră străzi noi, grădini noi, cînd privirea ți se odihnește pe culorile pastelate ale b[illegible]urilor — lumină, iarăși exclami: „Cît de bine e !"

Copiii intră liniștiți pe poarta școlii noi cu trei etaje. Copiii se joacă în curtea școlii cu mare larmă, sub ochii iubitori ai dascălilor. E bine !

Copiii citesc cărți, copiii se joacă, copiii merg la cinematograf, copiii au ziarele și revistele lor, copiii pleacă în tabere la mare și la munte, copiii au palatele și casele pionierilor.

Azi, de 1 Iunie, ziua copiilor, s-au împodobit și vitrinele a sărbătoare. Un muncitor de la fabrica de jucării „Bucuria copiilor" a lucrat o jucărie frumoasă pentru Petre, Andrei, Ileana, sau nu știu pentru care alt copil. Un meșter de la fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" a cusut costumașe, minunate costumașe, ultimul model. Muncitoarea de la „Fraga" sau „București" a trimis în dar copiilor seria de ciocolați, pungulețele cu bomboane și zaharicale. Alergi cu brațele încărcate de tradiționalele daruri pentru Petre, Andrei sau Ileana și exclami: E bine ! E minunat de bine !

Și dacă vei întreba pe oricare țînc, pe micul pionier dintr-a III-a, pe pionierul dintr-a VII-a, îți vor răspunde, firesc: „Totul, totul ne-a fost dăruit de partid, de muncitori". Și dacă vei întreba copiii Uniunii Sovietice, copiii țărilor socialismului, — la fel îți vor răspunde. Pentru că, într-adevăr, viața lor e fericită... Și e fericită, și plină de soare, pentru că de ei se îngrijește partidul, statul socialist.

1 Iunie se mai numește și „Ziua internațională de luptă pentru apărarea copilului". Da. În țările capitaliste copiii au o viață grea. De aceea, muncitorii, mamele strigă corbilor capitaliști: „Destul ! Pînă aici ! Vrem pace pentru copiii noștri ! Vrem cer senin ! Vrem viață!".

Pace, viață pentru Matso din Japonia, pentru copilul din Algeria, pentru toți copiii lumii !

Lumea vă va apăra, copii ! Pentru ca toți copiii lumii să nu cunoască grozăviile războiului luptă astăzi marea Uniune Sovietică și celelalte țări socialiste, forțele iubitoare de pace din lumea întreagă. Cauza nobilă a păcii va învinge.

COPIILOR DIN LUMEA-NTREAGĂ

de ION BRAD

Copiilor din lumea-ntreagă,
Salut voios de pionier,
De-aici din țara noastră dragă,
Din lumea mîndrei primăveri !

Cînd steagul roșu se desface
Dînd aripi omului spre cer,
Să fie-n toată lumea pace,
Să fie soare, primăveri !

Copiii să se joace-n tihnă,
Să urce-n stele ca în meri —
Și-n Lună, tabere de-odihnă
Să facem pentru pionieri !

Între luceafărul de seară
Și cel de ziuă – cam stingher —
Să-ntindem pe-o stelară sfoară
Hamacuri, pentru pionieri.

O, ce frumos or să se joace
Prin cerul fără de mister,
Cînd va fi-n toată lumea pace
Și soare mult și primăveri !

Da, inima îmi spune mie
Că ziua-aceea o să vie !

Din viața pionierească

Să fii utemist, să porți la piept carnetul roșu de membru al U.T.M. — iată visul tău cel mai drag, cititorule! Spre îndeplinirea lui năzuiești necontenit, te străduiești să înveți, să muncești și te comporți astfel încît, la vîrsta prevăzută în Statutul U.T.M., și anume la 14 ani, utemiștii să te socotească demn de a te primi în rîndurile lor. Este o mare mîndrie, o nespusă cinste să fii utemist! Intre tinerii din patria noastră, care, alături de toți oamenii muncii, obțin, sub conducerea partidului, succese minunate în munca pentru înflorirea patriei socialiste, utemiștii sînt cei mai buni, cei mai harnici, cei mai perseverenți. Continuînd glorioasele tradiții de luptă ale U.T.C., ei se străduiesc ca prin tot ceea ce fac să-și dovedească dragostea și devotamentul pentru partidul nostru, să îndeplinească politica partidului.

In cele de mai jos, vă prezentăm cîteva aspecte din activitatea pionierilor care se pregătesc să devină membri ai U.T.M.

In fruntea activităților pionierești, viitorii utemiști

La întrebarea „CUM SE PREGATESC PIONIERII DIN CLASA A VII-A DE LA ȘCOALA DE 7 ANI DIN TULUCEȘTI, REGIUNEA GALAȚI, SA DEVINA UTEMIȘTI?" tovarășa instructoare superioară ELENA PROCA a relatat, printre altele, unui corespondent al nostru:

— La începutul primăverii, Comitetul comunal al U.T.M. a chemat tinerii din sat la o acțiune patriotică. Era vorba despre curățirea izlazului. „Mergem și noi, tovarășe instructoare! Nu-i așa că mergem?", au spus, nerăbdători, pionierii, și mai ales, aceia care se pregătesc pentru a deveni utemiști. Doreau cu toții să fie alături de harnicii noștri utemiști din gospodăria agricolă colectivă. Lucrînd cu tragere de inimă alături de tinerii colectiviști, pionierii au curățat mai multe hectare de izlaz, atrăgîndu-și laudele tuturor, și mai cu seamă ale utemiștilor.

Răspunzînd dorinței pionierilor care sînt pe cale de a împlini, sau chiar au împlinit 14 ani de a se pregăti să devină membri ai U.T.M., noi îi ajutăm să studieze Statutul U.T.M. invităm tovarăși activiști de partid și de U.T.M. care le vorbesc despre calitatea de utemist, despre glorioasele tradiții de luptă ale U.T.C., despre drepturile și îndatoririle utemiștilor, organizăm întîlniri cu cei mai buni dintre utemiștii din comună. Așa cum e și firesc, pionierii se străduiesc să-și întărească prin fapte dorința de a deveni mai buni, mai harnici, într-un cuvînt, de a fi demni de marea cinste de a face parte din rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor. Succesele la învățătură ale unor pionieri ca Stoleru Matilda, Mănailă Gherghina, Munteanu Costică și alții, dovedesc că viitorii utemiști doresc să fie, așa cum se arată în Statutul U.T.M., exemplu în muncă și învățătură, că se străduiesc să-și însușească cu perseverență știința și cultura, că vor să-și pună toată puterea fizică și intelectuală în slujba luptei pentru construirea socialismului.

La amenajarea Parcului pionierilor din fața școlii, acțiune desfășurată de unitatea noastră în cinstea glorioasei aniversări a înființării partidului, pionierii care se pregătesc să devină utemiști au fost în fruntea tuturor!

Așteptăm cu emoție clipa în care colectivul de conducere al unității va da recomandări celor care urmează să devină utemiști.

In vizită la utemiști

„Fiecare membru al U.T.M. este obligat să fie exemplu în muncă și învățătură" (din Statutul U.T.M.).

Pionierii celor patru clase a VII-a ale Școlii de 7 ani nr. 15 din Timișoara s-au hotărît să viziteze o fabrică din oraș unde să-i cunoască pe utemiști la locul lor de muncă, unde să învețe din experiența lor. Pentru fiecare pionier din clasa a VII-a vizitarea unei fabrici, a unei uzine reprezintă un moment important, poate chiar momentul hotărîtor al alegerii profesiunii viitoare. Fabrica de conserve și paste făinoase „Fructus" este construită în primii ani ai primului plan cincinal. Ea reprezintă una dintre primele construcții ale socialismului din patria noastră. Muncitorii tineri de aici, unii dintre ei pînă acum cîțiva ani au purtat la gît cravata roșie, fac azi cinste locului lor de muncă, sînt harnici și cu toții se străduiesc ca în sectorul lor să dea maximum de randament. Utemista fruntașă în producție, maistra Elena Aelenei, a fost și ea pionieră. Acum este candidată de partid. Vorbea pionierilor cu mult respect și însuflețire despre munca tinerilor din brigada ei — numele multora sînt pe panoul fruntașilor — despre seriozitatea lor.

— Știți la ce acțiune minunată s-au angajat utemiștii noștri, alături de comuniști și ceilalți muncitori? — și ochii săi clipiră veseli, fericiți. Să facă economii în producție. Dar asemenea economii încît banii realizați astfel să ajungă pentru construirea unui bloc pentru muncitorii fabricii.

În timpul vizitei prin fabrică, ascultînd cuvintele maistrei Elena Aelenei despre mecanizarea și automatizarea procesului de fabricație, pionierii se gîndeau la meseria pe care și-o vor alege, la utemiștii angajați în lupta pentru calitatea produselor și, în imaginea viitorului, se gîndeau la ei înșiși, la munca și aportul lor.

Și dorința lor de a fi asemenea acestor harnici muncitori, de a fi membrii ai Uniunii Tineretului Muncitor deveni mai puternică.

E. SKIBINSKY

Clipa mult dorită a sosit. Popescu Pavel de la Școala medie nr. 31 din Capitală primește carnetul roșu de membru al U.T.M. Tovarășul Stoiculescu Alexandru, prim secretar al comitetului raional U.T.M. „Gheorghe Gheorghiu-Dej" îl felicită cu căldură.

Utemiștii din Romînași

Chiar de n-ai auzit despre ei, îi recunoști imediat.. Cînd tovarășii profesori pun întrebări, cei trei utemiști sînt întotdeauna printre primii cu răspunsurile. Dar mai întîi să facem cunoștință: Todoran Florica, Stuparu Maria *și* Suciu Dorin. *Deocamdată, sînt doar trei; dar mîine-poimîine organizația lor va crește, căci dorința fiecărui pionier este să devină membru al Uniunii Tineretului Muncitor. În clasa a VII-a există și un cerc de studiere a Statutului U.T.M. Știți cine se îngrijește de buna lui funcționare? Cei trei utemiști. Aceasta este, de fapt, una din primele sarcini de organizație pe care le-au primit: să-i ajute pe pionieri să se pregătească pentru a deveni și ei utemiști.*

Intr-o zi, în preajma glorioasei aniversări a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, pioniera Opriș Maria discuta cu alți pionieri despre lupta partidului, despre succesele obținute de poporul nostru în construirea socialismului. Participînd la discuție, utemistul Suciu Dorin a adus completări documentate cu articole din „Scînteia tineretului". Dorin, ca și ceilalți utemiști sînt obonați la ziar, îl citesc cu interes, iar pentru a avea la îndemînă articolele cele mai folositoare, și-au făcut și o colecție.

Utemiștii de la Școala de 7 ani din Romînași, raionul Zalău cunosc îndatoririle, ca și drepturile înscrise în Statutul U.T.M. și se străduiesc să le îndeplinească cu cinste. Sînt exemplu la învățătură, în activitățile patriotice, culturale și sportive. Sarcinile primite ei le îndeplinesc cu grijă, iar prin întreaga lor activitate caută să arate că sînt demni de înalta cinste, aceea de a fi membri ai Uniunii Tineretului Muncitor.

GETA COSTIN

La primirea carnetului roșu

In sala luminoasă pătrund, rînd pe rînd, sfioși, băieți și fete îmbrăcați în haine de sărbătoare. Nu poți auzi ce spun căci vorbesc în șoaptă, dar ochii le sînt veseli, inima le bate puternic. Peste cîteva clipe, tovarășul Ilie Dima,

prim-secretar al comitetului orășenesc U.T.M. Pitești le va vorbi despre marea cinste ce li se face astăzi, aceea de a deveni membri ai Uniunii Tineretului Muncitor. Locul cravatei roșii, pe care au purtat-o cu cinste ani de-a rîndul, îl va lua carnetul roșu de utemist, a cărui căldură o vor simți la piept peste cîteva clipe. Cei trei pionieri sînt de la Școala medie „Nicolae Bălcescu" din Pitești: Tivig Elena, Stan Marin, Popescu Constantin.

Sînt emoționați. Peste cîteva clipe vor primi carnetul roșu de utemist. Dar ce înseamnă să fii utemist? Să fii utemist înseamnă să participi cu dragoste și hotărîre la înfăptuirea politicii partidului, să-ți slujești cu devotament patria, să muncești necontenit pentru înflorirea ei și la nevoie să-ți dai chiar și viața pentru cauza partidului. Inseamnă să fii întotdeauna exemplu în muncă și învățătură, să-ți însușești temeinic știința marxist-leninistă, cultura — pentru ca mîine, cînd vei păși în viață, să fii bine pregătit, să devii un cetățean demn al patriei pe care o iubești... Să fii modest, cinstit și curajos. Utemistul trebuie să fie întotdeauna în fruntea tuturor acțiunilor, să participe cu dragoste la toate chemările organizației. Acestea sînt doar cîteva din îndatoririle de cinste ale membrilor organizației revoluționare de tineret din patria noastră și tinerii ce se află aci se vor strădui din toată inima să le respecte.

... Gîndurile lui Tivig Elena se îndreaptă spre colegii în mijlocul cărora trăiește, spre clasa în care învață. Va trebui să muncească cu și mai multă rîvnă, cu pasiune pentru a arăta că e demnă de încrederea ce i se acordă. Este o elevă bună la învățătură, catalogul o dovedește — dar de acum înainte va căuta să învețe și mai bine. Cînd a fost nevoie și-a ajutat colegii la învățătură. De acum înainte se va ocupa și mai mult de ei. La fel vor face și Stan Marin, și Popescu Constantin. Impreună cu utemiștii din școala lor au participat la înfrumusețarea parcului de la Trivaluri, au plantat puieți, au mers la strînsul fierului vechi și oriunde a fost nevoie, dar cîte mai au de făcut de aci înainte...

— Tivig Elena... răsună vocea tovarășului prim-secretar. Gîndurile se curmă. In fața drapelului organizației orășenești U.T.M., Elena primește carnetul roșu de membru al U.T.M., fericită, așa cum sînt și ceilalți colegi din jurul ei. Vor face tot ce le va sta în putință pentru a cinsti așa cum se cuvine carnetul roșu de utemist. Din piepturile tuturor izbucnește cîntecul atît de îndrăgit:

„Să fii partidului oștean
Gata mereu în gînd și faptă..."

E. ROȘCA

Copii de toate vîrstele mici, vă urez alături de bucuriile frăgezimii voastre să ajungeţi buni cetăţeni şi mari cetăţeni ai patriei care vă iubeşte cu poporul ei întreg.

Al vostru,
TUDOR ARGHEZI

Dragi copii,

Trăiţi într-o ţară liberă, minunată. Către voi, partidul nostru drag îşi îndreaptă toată grija. Iar atunci cînd constructorii se înalţă pe schele să zidească noi case, creşe sau şcoli, cînd oţelarii dau patriei o nouă şarjă de oţel, sau cînd colectiviştii seceră holdele bogate, tot spre voi îşi îndreaptă ei gîndurile. Să vă fie viaţa cît mai fericită şi fără griji!

Vouă, dragi prieteni, vă rămîne datoria de a învăţa bine, de a vă purta în aşa fel încît încrederea comuniştilor în voi să fie îndreptăţită. Cu prilejul acestei zile, Ziua internaţională a copilului, de aici din cetatea oţelului, de la Hunedoara, vă transmit un cald salut şi vă doresc multă sănătate şi succese la şcoală!

ŞTEFAN TRIPŞA
Erou al Muncii Socialiste
oţelar

Salutul... caricaturistului

Vă trimit, dragi cititori ai „Scînteii pionierului", — cu ocazia „Zilei copilului", — cele mai calde urări de bine!

Să creşteţi voinici şi cu judecată, ca să nu aibă de ce să vă facă caricatura

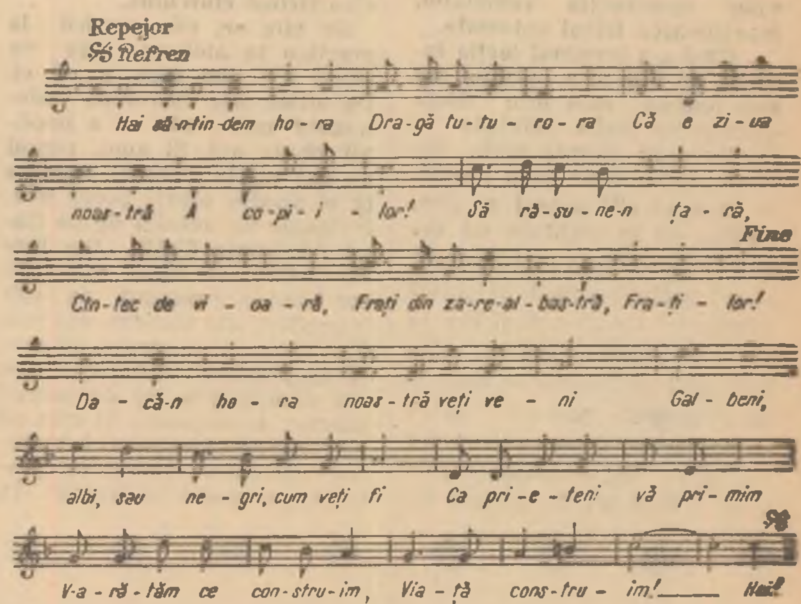
1 Iunie 1961

Tradiţionala zi internaţională a copilului o sărbătorim în anul acesta la capătul unei primăveri neobişnuit de bogată în evenimente: a 40-a aniversare a întemeierii Partidului Comunist din Romînia şi zborul în Cosmos al lui Gagarin, eroicul fiu al poporului sovietic. O parte dintre voi aţi primit de curînd rîvnita cravată roşie şi faceţi parte din promoţia care poartă numele glorioasei aniversări. Anul şcolar este încununat pentru cei mai mulţi dintre copiii ţării cu frumoase succese la învăţătură. Un copilaş — încă preşcolar — spunea că natura a dat fiecăruia cîte zece degete... ca să poată număra notele pe care le primeşte!

Acum încep binemeritatele vacanţe. Ele vor însemna, desigur, înainte de toate, destindere, odihnă, după încordarea ultimei perioade de recapitulare a materiei. Dar vacanţele sînt în acelaşi timp prilej pentru îmbogăţirea cunoştinţelor, la munte sau la mare, în tabără sau în excursii, pentru întîlniri cu oamenii şi cu privelişti noi. Sînt atîtea lucruri noi de văzut, în fiecare an, în patria noastră care construieşte socialismul. În drumeţia voastră veţi lua cu voi ierbarul şi insectarul, un caiet de însemnări ale celor văzute, unii chiar şi un aparat fotografic. Dar ceea ce trebuie să nu lipsească nici unui şcolar în această vreme de răgaz, este cartea de literatură, şi ea, la rîndul ei, prilej de a cunoaşte privelişti şi oameni noi, de a lega prietenii cu eroii povestirilor, de a-i lua drept model pentru propria comportare în viaţă.

Vă doresc din toată inima, dragii mei, vacanţe plăcute şi pe care să le folosiţi cît mai bine, împletind sportul cu joaca, plimbările cu lectura, pentru a vă reîntoarce în toamnă sănătoşi şi veseli în noua clasă în care aţi trecut, cu sporită rîvnă la munca voastră de viitori cetăţeni ai Republicii Populare Romîne, pregătindu-vă să duceţi mai departe şi să desăvîrşiţi opera începută de înaintaşii voştri.

M. BRESLAŞU

E ZIUA NOASTRĂ

Cîntec de MARIN CONSTANTIN

Refren:

Hai să-ntindem hora,
Dragă tuturora,
Că e ziua noastră
A copiilor!

Să răsune-n ţară,
Cîntec de vioară,
Fraţi din zarea-albastră,
Fraţilor!

Dacă-n hora noastră veţi veni
Galbeni, albi, sau negri, cum veţi fi
Ca prieteni vă primim
V-arătăm ce construim,
Viaţă construim!
Hei!

Refren

Pacea-i pasăre măiastră-n zbor
Cîntul ei e-al nostru-al tuturor
Cîntec mîndru apărat
De steag roşu înălţat,
Roşu steag-nălţat,
Hei!

Refren

O POVESTE despre copilărie

— sau o lecţie de geografie în ziua de 1 Iunie —

Nu e mult de cînd, într-o revistă sovietică, am zărit cîteva fotografii înfăţişînd imagini obişnuite, dar de fiecare dată emoţionante, proaspete, luminoase: *copii jucîndu-se*. Obiectivul îi surprinsese pe

aceşti foarte tineri cetăţeni ai raionului Frunze din Moscova, luînd în stăpînire noua Casă a pionierilor, ce le fusese atunci dăruită. Casă? Mai degrabă cuib de soare şi de poezie. Asta, prin gingăşia ei. Proporţiile impresionau însă şi ele: sală de spectacole cu 600 de locuri, bazin de înot, observator solar, bibliotecă, parc, săli de jocuri... Şi casa aceasta a bucuriei din raionul Frunze e geamănă cu altele asemenea, nenumărate, risipite în largul Ţării Sovietice, înşiruite ca o salbă la noi, pe Olt şi Tîrnave, cuibărite sus în Tatra, la vecinii şi prietenii noştri cehi, ori în văile Bulgariei, pretutindeni unde scînteiază luminile socialismului.

Mărturii şi flori ale dragostei adînci pentru voi, cei care păşiţi spre viaţă, ele se însoţesc cu alte o mie şi una de bucurii, dăruite simplu, părinteşte, din toată inima. Un surîs, o lumină, o floare, un dar, o bucurie, în fiece zi... Pentru voi. Pentru generaţia de mîine, cu mugurele inimii căutînd spre soare şi înălţimi. Aceasta e povestea copilăriei în ţările socialismului.

Gîndul se întoarce însă, dureros, coborînd ca spre noapte şi frig, către altă copilărie, dăinuind încă sub cerul lumii. Nu-i mult de cînd, în ziarul englez „Time", o doamnă din „înalta societate" dăduse un anunţ prin care căuta cîţiva copii sărmani „care să-i distreze cîteva ore pe zi pisicul bolnav". Fără îndoială că venerabila doamnă va fi găsit, printre copiii fără adăpost ai Londrei, cu foamea şi cu disperarea scrisă în priviri, unii dornici să cîştige, fie chiar şi astfel, o bucată de pîine. Cumplită şi sfîşietoare umilinţă! Dureri, nesfîrşite dureri, frig, foame, mizerie, iată destinul copiilor din „raiul" capitalist. Prea puţin se ocupă guvernanţii de acolo de viaţa copiilor oamenilor muncii. Îi consideră, cel mult, ca pe-o marfă oarecare. Şi încă una nu prea de soi. Dovada? În Japonia, unde tîrgul de copii e în floare, un cîine de lux costă 50 de dolari, o pisică de Angora 30 de dolari, iar un copil... 22 de dolari. Pentru ca să ştiţi, iubiţi cititori: în Japonia, împinşi de o foame cumplită şi cumplite nenorociri, părinţii îşi vînd copiii...

Oamenii simpli din aceste ţări luptă pentru viaţă, pentru fericirea copiilor lor. Şi lupta e grea. La Bolezias, în Portugalia, mii de oameni au ieşit într-o zi pe străzi, purtînd pancarte pe care scria: „Vrem pîine pentru copiii noştri!" Autorităţile au dat ordin jandarmilor: „Trageţi în plin". Şi printre primii care au căzut a fost tînăra mamă Caterina Eufemia. Amintirea ei nu se va şterge niciodată. Ea va trăi veşnic în mintea copiilor lumii. Dar va veni vremea cînd toţi copiii lumii vor avea un surîs, o lumină, o floare, un dar, o bucurie în fiecare zi. Pentru ca vremea aceea să vină mai curînd, luptă cei mai înaintaţi oameni ai timpurilor noastre. Şi aceştia sînt o forţă de neinvins, copii.

VASILE MANUCEANU

Cei mai tineri...

Nici o şoaptă. Doar cîte un scîrţîit de bancă rupe tăcerea, amintind forfota obişnuită a elevilor din clasă.

Pe peretele din faţă, deasupra catedrei, răsare deodată, din întuneric, imaginea luminoasă, alburie a ecranului. Conturat în linii simple, se iveşte silueta unui vagon.

— După cum vedeţi, frîna automată... Şi vocea profesorului răsună clar, explicînd elevilor construcţia vagonului, funcţionarea frînei automate.

...Cînd s-a terminat lecţia însoţită de film şi a pătruns din nou lumina zilei prin sticla geamurilor înalte, privirile elevilor erau aţintite toate într-un singur loc: lîngă peretele unde se află aşezat pe şine, aidoma ca în realitate, un vagon în miniatură; cu frîne, roţi şi tampoane, vopsit în culori proaspete. L-au cercetat ore în şir, l-au studiat pînă în cele mai mici amănunte — doar îl au permanent acolo, în clasă — dar acum, după ce văzuseră diafilmul, îşi dădeau seama încă o dată cît de perfect fusese lucrat, cu cîtă migală îl făcuse constructorul..

Nicolae Bartolomeu, un ucenic cu ochi scăpărători, apucă în mînă cheia butucănoasă şi plină de unsoare, se strecoară sub roţile vagonului şi prinde să înşurubeze cu putere piuliţele albăstrui, grele ca nişte măsuri de cîntar. „Aşa, aşa" — îi arată utemistul Ion Văcaru, tînărul montor în jurul căruia elevii stau strînşi ciorchine.

De cîte ori vin ucenicii la practică în ateliere, Ion se simte din nou elev, ca şi ei. De altfel, faţa tînără de adolescent nu-l arată că a împlinit 20 de ani. Şi apoi, numai cu doi ani în urmă se număra şi el printre elevii Şcolii profesionale de ucenici de pe lîngă Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iaşi. Acum e muncitor fruntaş, cunoscut de toţi muncitorii din ateliere, dar mai ales de ucenici, cărora, în orele de practică, le împărtăşeşte din cunoştinţele lui de iscusit montor de vagoane. Şi cum să nu-l cunoască ucenicii? Vagonul miniatural, lucrat cu precizie, pe care-l păstrează în şcoală, şi după care învaţă la orele de clasă, e făcut chiar de el, de mîinile lui Ion Văcaru!

Acum, în aceste zile de sfîrşit de an şcolar, i-am văzut pe elevii din anul III cu teancuri de cărţi în faţă, aprofundînd cunoştinţele practice, studiind cu ardoare. Se pregătesc temeinic pentru examenul de absolvire. Ca şi ceilalţi ucenici, au toate condiţiile. Bibliotecă cu sute de volume, cu cărţi de specialitate, truse complete pentru activitatea practică, aparate de proiecţie cu filme felurite, privind construcţia vagoanelor şi a locomotivelor. Aceasta, ca să nu mai vorbim de celelalte înlesniri — masă îndestulată la cantină, îmbrăcăminte bună. Şi toate primite gratuit.

Grijii părinteşti a partidului, ei îi răspund prin note strălucite la învăţătură şi în activitatea practică. Nicolae Bartolomeu, bunăoară, are numai note de 9 şi 10. La fel şi Petre Chişcă, Petre Crăcanu... Cîteva săptămîni numai, şi vor intra şi ei în rîndul muncitorilor. In rîndul celor mai tineri muncitori! O dorinţă fierbinte îi însufleţeşte acum pe toţi: să devină aşa cum sînt foştii elevi ai şcolii profesionale, printre care utemiştii Nicolae Solomon, Dumitru Bălan, Traian Cosma de la secţia locomotive, sau prietenul lor, tînărul muncitor Ion Văcaru, de la secţia vagoane; să devină muncitori de nădejde, fruntaşi pe ateliere!

AL. DINU IFRIM

CÎNTEC DRA... PI...

COPIII NOULUI ORA...

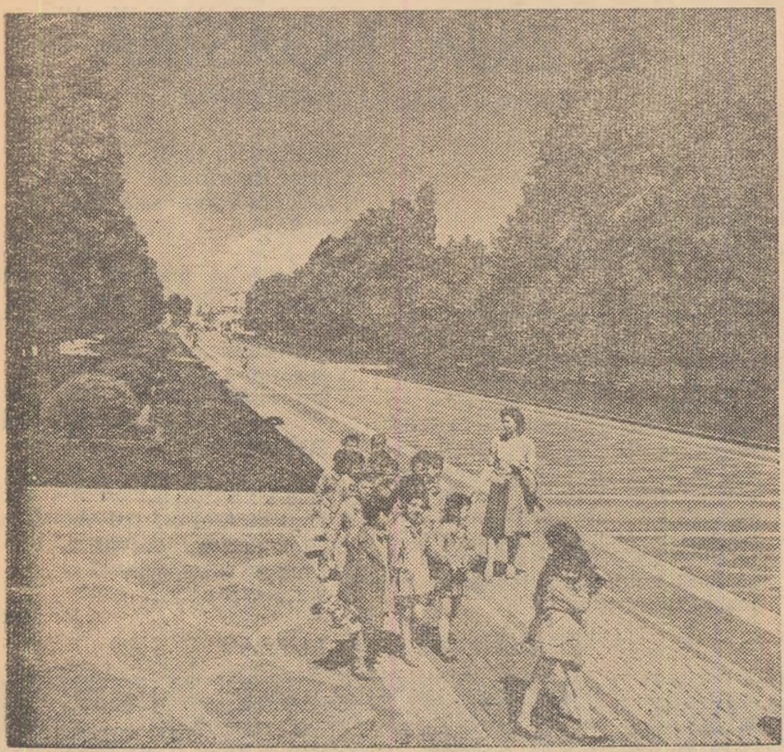
Flăcările focului de tabără sînt tot mai vii, iar veselia copiilor tot mai molipsitoare. Rîul jucăuş se ia la întrecere cu jocurile şi cîntecele pionierilor. Dar iată că răsună goarna! Şi codrii duc glasul ei departe, departe... Cu coroniţe de flori pe cap, îmbujoraţi şi veseli, copiii se întorc acasă, în oraşul lor. Nu-i departe. E colo, pe deal, înconjurat de păduri bogate. Este noul oraş de la poalele munţilor Făgăraş, oraşul Victoria. Admirîndu-i blocurile semeţe, şoselele asfaltate, parcurile, îţi vine greu să-ţi închipui că pe locurile acestea, cu cîţiva ani în urmă, nu era decît pădure. Şi totuşi şi tatăl lui Albu Costel dintr-a VI-a, şi tatăl Iulianei Patrichi, părinţii multora dintre ei, au muncit la ridicarea zidurilor noului oraş şi a Combinatului chimic. Da, chiar şi tatăl lui Balu Vasile. Dar ştiţi cine este Vasilică? El este primul care s-a născut în noul oraş Victoria. Toţi îl ştiu. Dar nu numai pentru aceasta, ci şi pentru faptul că învaţă bine. Este pionier, în clasa a VI-a.

In oraşul Victoria sînt mulţi copii. Şi fie iarnă, fie vară, parcurile amenajate special pe lîngă blocuri sînt pline de larma lor veselă. Ba, în vacanţă, în şcolile mari şi frumoase, îngrijite cu dragoste de către pionieri, sînt găzduiţi în tabără şi alţi copii din ţară.

Pentru copiii noului oraş Victoria, ca şi pentru toţi copiii patriei noastre floritoare, partidul s-a îngrijit să create toate condiţiile unei copil... fericite. Şi notele bune care impo... besc cataloagele dovedesc recunoşti... acestora. Iar Vasilică, primul născut... oraşului, zicea că vrea să se facă av... tor. Dar după ce a vizitat Combina... chimic, a spus în secret prietenilor ar vrea să devină... chimist. Da. In ... tria noastră socialistă oricare vis ... piilor se poate îndeplini.

E. TOFA...

Parcul celor 40.000 de pansele...

— Aleea centrală a fost finisată de curînd. Dungile lucitoare pe care le vedeţi sînt chenare din marmură albă, iar pavajul pare pictat din pricina celor două culori de mozaic: gri şi negru. E de nerecunoscut Parcul Libertăţii, nu-i aşa?...

Explicaţia venise de la o elevă a Şcolii medii nr. 20 „Gh. Şincai" care, împreună cu colegele ei, venise să ajute la reamenajarea parcului.

M-am îndreptat apoi spre clădirea administraţiei, unde am stat de vorbă cu tovarăşul Vasile Ion, inginerul şef al parcului. Din vorbă în vorbă, am aflat că decorul pomicol a fost îmbogăţit anul acesta cu 900 coniferi şi arbori foioşi, care au fost transplantaţi din diferite regiuni ale ţării. S-au îndesit gardurile naturale cu 1.100 arbuşti şi plante verzi. Nu trebuie uitate nici florile — aproape 40.000 pansele, năsturaşi, miozotis şi trandafiri — plantate în acest sezon. Şi încă un amănunt interesant şi pentru micii vizitatori. In incinta parcului a fost înfiinţată o braserie, împrejmuită cu un gard viu de plante verzi. Dotată cu mobilier elegant, confecţionat din metal combinat cu mase plastice colorate, completează perfect veştmîntul bogat al acestei încîntătoare grădini bucureştene.

Cel mai frumos dar

Adunarea de detaşament se apropia de sfîrşit. Se hotărîse cine participă la tradiţionalul concurs de biciclete şi trotinete, ce articole se vor scrie pentru gazeta de perete şi cînd să aibă loc ultima repetiţie pentru serbarea de 1 Iunie.

Urma să se închidă adunarea, cînd Vlad sări ca ars de la locul lui şi spuse pe nerăsuflate: „Toate-s bune, dar nu ne-am gîndit ce surpriză vom face prietenilor noştri de la grădiniţa de copii. Nu putem să-i uităm, doar în fiecare an de ziua copilului..."

Ultimele cuvinte au fost acoperite de aprobarea zgomotoasă a copiilor. „Vlad are dreptate!" spuneau unii, iar alţii se consultau cu voce tare ce surpriză s-ar putea face micuţilor prieteni de la grădiniţa de copii. Costel, preşedintele detaşamentului, de-abia a reuşit să-i potolească. Cînd se uită în sală însă, îl văzu pe Vlad încă în picioare.

— Mai vrei să spui ceva, Vlad?

— Am vrut, m-am gîndit, dar dacă o fi vreo propunere mai bună... nu-i nimic. Uite, eu m-am gîndit aşa: spectacol de păpuşi le-am prezentat nu de mult celor mici; seri de basm — de asemenea. Aşa că ar fi bine să le pregătim cîte o jucărie din carton, sau cîte un desen colorat. Ar fi uşor de realizat şi materiale sînt la îndemîna oricui. Cine n-are culori şi hîrtie!? Dar ştiţi ce? Fiecare să se gîndească singur ce anume va lucra. Şi nimeni să nu spună că a uitat, sau că surioara mai mică i-a vărsat cerneala pe desen...

Şi aşa a şi rămas stabilit!

Cu alte prilejuri, copiii se mai sfătuiau, îşi arătau unul altuia desenele... De data aceasta însă, nimeni nu suflă o vorbă despre ce anume pregătea el pentru Ziua copilului. Şi curiozitatea tuturor creştea.

Dar iată că a sosit şi 1 Iunie. În drum spre şcoală, Costel se gîndea: „Florin va aduce, desigur, un avion din carton, doar avioanele sînt pasiunea lui. Sandu, precis că a construit o barcă şi nu m-aş mira dacă Ileana ar aduce un desen cu o pisicuţă tărcată — fără pisici, ea nu poate trăi".

Şi tot gîndindu-se aşa, era cît pe-aci să se ciocnească de Vlad la poarta şcolii. Nici n-apucă să-i răspundă la salut şi se opri locului ca trăsnit. Vlad avea în mînă un... porumbel alb, din carton, fixat pe un beţişor subţire.

— Cum a ajuns porumbelul meu la tine? — se repezi el.

— Cum adică „al tău"? Ce-i cu tine, nu te-ai trezit bine? Porumbelul tău văd că stă liniştit în propria-ţi mînă!

Aşa şi era, încît amîndoi izbucniră în rîs. Intrară în clasă. Acolo — o nouă surpriză. Şi încă ce surpriză! Pe fiecare bancă şedea frumos cîte un porumbel decupat din carton alb...

★

Cînd, în seara aceea, micuţii de la grădiniţa de copii plecară spre casă, puteai vedea deasupra capetelor lor plutind în aer porumbeii albi, ce păreau că-şi vor lua îndată zborul spre a vesti lumii întregi dragostea de pace a copiilor din Romînia.

C. NICULESCU

„ECHIPA NOASTRĂ"

Este vorba de-o echipă artistică. Cei mai buni artişti amatori din ţară au putut să o cunoască în cadrul Concursului cultural-artistic al artiştilor amatori: pînă acum corul acestei echipe a fost de trei ori la Bucureşti ajungînd la faza finală. O echipă artistică completă, bine organizată, formată din cor, brigadă artistică de agitaţie, echipă de teatru, dansuri, solişti vocali, dansatori şi instrumentişti. Ea nu poartă un nume anumit, deşi cei care participă la echipă cît şi ceilalţi tovarăşi de muncă ai membrilor echipei o numesc cu mîndrie „Echipa noastră". Cei ce muncesc alături, se reîntîlnesc pe scenă, unde răsună cîntece înflăcărate, unde paşii te poartă în saltul vioi al dansurilor populare, iar cuvintele — prin glasul brigăzii — rostesc chemarea pentru producţia de calitate. Cine sînt oamenii aceştia legaţi printr-o prietenie veselă, fericită? Vrednicia lor a fost apreciată. Anul trecut, Fabrica de mobilă Iprofil „23 August" din Tg. Mureş a căpătat Steagul de fruntaşă pe ramură. Iată-i pe utemiştii Teodor Pînca, György Szöcs, Leana Moldovan, Kovacs Ferenc, Lucia Ruţa şi mulţi alţii. Majoritatea sînt muncitori fruntaşi în producţie, inovatori. Cînd îşi strîng mîna în perechile de dans, romîni cu maghiari, cînd interpretează alături cîntece, ei îşi exprimă cu drag glasul inimii: sîntem oameni ai muncii, acelaşi patriotism ne leagă, ne înţelegem minunat, alături ne înălţăm dragostea noastră pentru partid.

M. DIACONU

IETENIE...

Da, totul este în ordine! Mașina pionierilor cercului de automecanică de la Palatul pionierilor din București poate pleca în cursă!...

NOTE DE DRUM DIN U.R.S.S.

I

Mai întîi, am cunoscut copiii. Trenul se mai tîra, leneș, prin păienjenișul de linii al gării Kiev, bolțile-i înalte încă nu le zărisem cînd, pe scările vagoanelor, au năvălit stolurile celor mai tineri locuitori ai celei mai bătrîne capitale ruse. Și trenul s-a umplut de cîntece, de glasuri mici, de flori și de cravate roșii. Și, risipite apoi peste tot, în marea mișcătoare și gureșă de pe peronul gării, ne-a însoțit aceeași mulțime de cravate roșii, fără de care, am învățat de-a lungul călătoriei, că nu poate fi conceput nici un colțișor al peisajului sovietic. Așa cum Leningradul nu poate fi conceput fără zecile de poduri arcuite peste Neva, așa cum Moscova nu poate fi concepută fără Kremlin.

Atunci, în gara Kiev, apoi în curtea școlii de marină „Nahimov" de pe cheiul Nevei, în sala Tițian a muzeului Ermitaj, în vestitul magazin moscovit pentru copii „D.M.M.", într-o stație de metrou și încă în multe alte locuri i-am cunoscut și mi i-am făcut prieteni pe acești copii plini de personalitate, de prospețime, de vise îndrăznețe. Îi chema, cum știți și voi, Pavca, Iurii, Oleg, Valiușa, Liubașa, Zoica... Nume simple, întîlnite la tot pasul, purtate de băieți de-o șchioapă, cu berete bleumarin, centuri late și pantaloni la dungă, sau de fetițe vorbărețe, în uniforme și șorțuri cu volănașe albe, cu funde cochete, de naylon, întrecodițe bogate și cu serviete doldora de cărți. Și totuși, cine, cunoscîndu-i pe acești Pavca, Iurii, Oleg, Valiușa, Liubașa, Zoica, nu s-a gîndit că acestea sînt nume glorificate prin înaintași ca Pavel Morozov, Oleg Coșevoi, Zoia Cosmodemianscaia, Liuba Șevțova, Valia Borț sau prin contemporani ca Iurij Gagarin?

Pe ei, pe copiii sovietici, îi educă, așadar, ca viitori cetățeni și constructori ai celei mai înaintate orînduiri, nu numai etica pionierească, ci însuși numele pe care-l poartă. Căci, e îngăduit oare să te cheme Oleg sau Iurii și să fii codaș la învățătură ori nedisciplinat? Dacă uiți tu, îți amintesc imediat colegii de clasă, tovarășii de detașament, că porți un nume care obligă. Într-o școală din Leningrad, de pildă, în ziua cînd s-a anunțat succesul zborului primului cosmonaut, toți copiii care se numeau Iurii au primit flori, iar poza lor s-a afișat la gazeta de perete. S-a întîmplat însă ca unul dintre acești Iurii să fie printre codași. Întreaga clasă era în dilemă. A doua zi, Iurii și-a adus fotografia însoțită de o copie a scrisorii pe care i-o trimisese lui Iurii Gagarin. Scrisoarea era un angajament fierbinte că va învăța în așa fel încît să merite a purta același nume cu eroul astronaut.

„Vreau ca, peste ani, să pot zbura și eu cu racheta, spre stele. Și voi zbura. Toată clasa a promis să mă ajute să-mi îndrept notele". Este în această scrisoare acea hotărîre, acea încredere în propriile forțe pe care ți-o inspiră societatea sovietică, conștiința că faci parte din această familie puternică, unită, care este poporul sovietic. Și, citind-o, mi-am amintit de o altă scrisoare, descoperită într-un colț al „Muzeului apărării Leningradului".

Dar, despre conținutul acestei scrisori veți afla în numărul viitor.

EMILIA CALDARARU

CINE SE TEME DE PRIETENIA COPIILOR...

„Coroana copacului atingea parcă cerul curat. Dar păsările își luaseră zborul de pe crengile lui. De trunchiul arborelui era legat un copil, ale cărui degete ce tremurau erau mai subțiri decît sfoara cu care fusese legat... Și în jurul copacului ardeau paiele iar flăcările atingeau mîinile prizonierului. La un pas de foc, doi copii ca și el chicoteau. Nu băgau în seamă țipetele celui legat. Oare nu era aceasta o priveliște neobișnuită, un joc ciudat? Așa se jucau cei doi copii, care aveau buzunarele tixite cu reviste „pentru copii", din acelea, care se găsesc cu ghiotura la chioșcurile din Franța. Intr-una din aceste reviste era descrisă o aventură: cum chinuiau niște oameni pe un prieten de-al lor. Rezultatul lecturii – arborele, sfoara, focul!...

★

Această povestire, din păcate, este adevărată și destul de frecventă. Aici, niște băieți și-au legat prietenul de rug, în alt loc copiii au participat la un furt. Șirul întîmplărilor tragice, decupate parcă din aceste reviste, crește din ce în ce mai mult. Dar, cine se fac de fapt vinovați de aceste lucruri tragice? Copiii? Aceștia își deplîng amarnic greșelile lor grave. Adevărații vinovați, inițiatorii crimelor săvîrșite de copii sînt editorii capitaliști lipsiți de scrupule ai revistelor reacționare pentru copii, acei care, pentru a-și vinde marfa, trezesc fără șovăială instinctele cele mai josnice. De altfel, pentru capitaliști, însăși prietenia dintre copii este... primejdioasă. Cît de mult se tem ei de această prietenie o dovedește cel mai bine faptul că pe ușile bisericilor catolice, placarde țipătoare se adresează trecătorilor, cerîndu-le să interzică copiilor să citească revista „Vaillant" [1]). Capitaliștii se tem de această revistă progresistă cu adevărat pentru copii, deoarece ea se străduiește să lărgească ideile sănătoase ale prieteniei între popoare, între copiii din lumea întreagă, ideile unei vieți sănătoase, în pace.

R. LECUREUX
Redactor șef al revistei „Vaillant"

[1]) Revistă progresistă, editată pentru copiii francezi.

In ritmul muzicii, minunatele dansuri populare prind viață. Dansatorii sînt mici, dar sprinteni. Sînt copiii polonezi. Viața lor, datorită grijii partidului, este minunată. Veselia îi însoțește pretutindeni.

Știți de ce se bucură acești pionieri bulgari? Pentru că au reușit să pună la punct aparatul. In cercul lor de radiotehnică, bine înzestrat, pionierii din orașul Hașcovo au realizat încă multe alte lucruri interesante.

DE PE GLOB • DE PE GLOB

În Cuba, țară din care au fost alungați imperialiștii și regimul asupritor al lui Batista, lumina culturii începe să strălucească. Guvernul cuban a pus la dispoziție celor care învață carte peste 9.560 de săli de clasă. 12 cazărmi ale fostei dictaturi au fost transformate în școli. Numărul elevilor a crescut cu peste 400.000 față de anul 1958. Copiilor cubanezi, guvernul revoluționar le asigură o viață tot mai bună.

În S.U.A., în districtul Prince Edward (Statul Virginia), încă din anul 1959 s-au închis școlile publice, în care învățau copii albi și negri. S-au deschis în schimb școli particulare, la care copiii negri nu sînt primiți.

Foametea, șomajul, lipsa celor mai necesare mijloace de trai din Coreea de Sud sînt îngrozitoare. Ziarul sud-coreean „Chosun Ilba" relatează că 1.270.000 oameni sînt muritori de foame, iar 89.000 de copii nu mănîncă decît o singură dată pe zi. Este ușor de înțeles că cea mai mare parte dintre copii nu merg la școală, că ei sînt lipsiți de cele mai mici bucurii.

Pe întreg globul răsună cîntecul prieteniei! La noi, în țările socialiste, el se aude puternic, nestăvilit. Dar nici acolo unde capitaliștii se străduiesc să țină îngenunchiate popoarele, cîntul acesta minunat nu poate fi înăbușit. Oamenii cinstiți din lumea întreagă luptă pentru pace. Și aceasta pentru că numai așa, voi, dragi copii, puteți crește sănătoși, puteți învăța în școli, puteți să vă realizați cele mai dragi visuri. In țările socialiste rîsul copiilor răsună pretutindeni. Viața lor e fericită. Și dacă în lumea capitalistă sînt încă mulți copii care rabdă de foame, care n-au cu ce se îmbrăca și unde dormi, acestea sînt tot atîtea motive pentru care clasa muncitoare de pretutindeni luptă să doboare capitalismul hrăpăreț, să creeze o viață liberă, pentru ca toți copiii, vlăstarele dragi ai popoarelor, să fie fericiți.

MAGAZINUL COPIILOR

De curînd s-au îndepărtat schelele din jurul unei noi construcții. Coloanele de marmură elegante, ferestrele strălucind în soare, întreaga clădire atît de frumoasă te îmbie să te apropii. Este „Magazinul copiilor", care se va deschide zilele acestea pe Calea Victoriei, în București. Acesta e cel mai mare magazin universal pentru copiii din țara noastră.

Numeroasele raioane vor fi încărcate cu cele mai diferite obiecte pentru copii, de calitatea cea mai bună.

„Magazinul copiilor" — este unul din darurile pregătite pentru copii în cinstea zilei de 1 Iunie — Ziua internațională a copilului.

S-a întîmplat în clasa a V-a

Ideea a fost a lui Vlah Steluța, pioniera aceea plină de neastîmpăr, gata oricînd să pună la cale ceva neobișnuit. Ciobanu Anișoara însă s-a gîndit :

— Lasă tu... ce rost are ? Ne punem rău cu ei...

— Ce bine zici, i-a sărit în ajutor Andone Vasilica. O să ni-i suim în cap !

Steluța s-a mîniat :

— Fricoaselor ! Pionierul trebuie să aibă întotdeauna curaj, spirit de inițiativă ! Vezi că un coleg nu-și vede de treabă cum se cuvine ? Atrage-i atenția, critică-l ! Altfel cum o să se îndrepte ? O să creadă, dimpotrivă, că-ți place comportarea lui !

Majoritatea pionierilor din detașamentul clasei a V-a de la Școala de 7 ani din Bujor, raionul Bujor, au fost de părerea Steluței. Activitatea pentru alcătuirea brigăzii artistice de agitație, care urma să critice anumite lipsuri ale unor copii din clasă, a început. Anghel Nica, Culicov Elisabeta și încă 5 pionieri s-au arătat dornici să interpreteze. În centrul pregătirilor se afla Steluța, plină de voie bună ! Scria cuplete, epigrame, însuflețea repetițiile.

Spectacolul a avut mult succes.

Iată cîteva versuri scrise de Steluța pentru Grigoriu Victor, care de mai multe ori, vrînd să se grozăvească, a încercat să fumeze.

„Il avem pe Victoraș
Care nu știu cum se face
Că bănuțul nu-i dă pace,
Parcă-l arde-n buzunar !
In loc să-și cumpere creioane
El îl dă pe „Naționale" !
Vai, vai, vai, măi Victoraș
Ce rușine, băiețaș !
Lasă-te, măi, de fumat,
Și te-apucă de-nvățat !"

Pentru indisciplină, pentru note slabe la învățătură au mai fost criticați și alții, ca Dobre Gheorghe, Cristea Simion, Veizu Nicolae... Parte din ei au simțit că le arde obrazul de rușine ; la prezentarea programului artistic asistau și părinți ai elevilor... Mulți dintre cei criticați au început să facă eforturi pentru a se îndrepta. Veizu, de pildă, care altminteri e un pionier bun la învățătură, dar cu disciplina nu se avea tocmai bine, s-a cumințit în chip evident. În general, în clasă se învață mai bine, e mai multă disciplină.

Acum, brigada artistică, în frunte cu Vlah Steluța, lucrează la pregătirea unui program care va înfățișa succesele obținute de detașament !

SANDU ALEXANDRU

Zero corigenți, zero repetenți!

Iată un bilanț cu care te poți mîndri.

Bilanțul acesta este și al detașamentului clasei a V-a B al Școlii de 7 ani din comuna Polovragi, regiunea Oltenia.

La începutul anului școlar, unii elevi, ca Petre Sanda sau Popescu Costel înclinau să se lase pe tînjeală. Detașamentul de pionieri a intervenit. Petre Sanda a fost ajutată de Vițan Maria iar Popescu Costel a fost ajutat de Petrescu Gabriela. Așa s-a întîmplat și cu alți elevi care se dovediseră mai puțin grijulii cu învățătura. Pe trimestrul II, corigența nu mai era un pericol pentru nimeni. Acum însă o altă problemă a fost pusă în discuția detașamentului. Disciplina. Sau, mai bine-zis, indisciplina. Diaconu Gheorghe își făcuse urîtul obicei să întîrzie la ore, să lipsească de la unele acțiuni ale detașamentului de pionieri. A fost ajutat și în grupă și în detașament. S-a cerut și ajutorul părinților. Președinta grupei, Vițan Maria, și alți pionieri l-au vizitat acasă și Diaconu Gheorghe n-a mai fost obiectul unei discuții.

Dar, în afară de învățătură și disciplină, clasa a V-a B mai are cu ce se mîndri : peste 600 kg fier vechi colectat, acțiuni patriotice de ajutorare a întovărășirii agricole la învelitul și desomidatul pomilor. Succese a înregistrat detașamentul și în activitatea culturală și în pregătirea sanitară. Mîndria lor cea mai mare este însă că acum, la sfîrșitul anului școlar, încheie bilanțul cu : zero corigenți, zero repetenți.

M. CALIN

O CONVORBIRE NEOBIȘNUITĂ

Interviul de mai jos s-a desfășurat deunăzi la Școala medie din comuna Viziru, raionul Brăila, în felul următor :

— Numele dumneavoastră ?

— Moise Valentina și Moise Margareta, pioniere în clasa a VII-a.

Mulțumesc. Te rog, Margareta, spune-mi...

— Știți, eu sînt Valentina. Margareta e dînsa.

— Oh, scuzați. Dragă Valentina..

— Iar ați greșit. Eu sînt Margareta, v-a spus sora mea !

...Ce să-i faci, dacă sînt surori gemene ! Seamănă ca două picături de apă. Una e brunetă, cealaltă... oacheșă ! Una poartă bluză maro cu cinci nasturi cafenii, cealaltă are... cinci nasturi cafenii cu o bluză maro. Să vedem, poate le deosebim la învățătură :

— Ce note ai, Margareta ? Dar tu, Valentina ?

Răspunsul se lasă așteptat. Una e foarte modestă, celeilalte... nu-i place să se laude !

Le vine în ajutor tovarășa instructoare :

— Amîndouă au numai medii de 9 și 10.

Nici după note nu le putem deosebi ! Ce alt mijloc să alegem ? Ah, am găsit. Victorie ! Una dintre ele poartă distincția pionierească !

— Tu ești... Margareta ?

— Nu, Valentina.

— Perfect ! Acum putem sta de vorbă !

Ați văzut ? Totul e să găsești un punct de reper ! Fata cu distincția e Valentina ! Asta înseamnă cu siguranță că cealaltă e Margareta !

— Dragă Valentina...

— Iar ați greșit !

— Cum așa ? Doar ai distincția...

— Eu sînt Margareta ! Adineauri, reverul hainei îmi acoperise steluța roșie ! Și eu am obținut distincția pionierească !

E limpede : amîndouă sînt purtătoare ale distincției pionierești !

...Pînă la urmă, însă, tot le-am deosebit, și iată cum : Margareta are o mică aluniță deasupra ochiului stîng și îndrăgește matematica iar Valentina... n-are nici o aluniță și iubește... literatura ! Tot caracteristicile comune sînt însă cele mai numeroase: cele două surori sînt bune colege, participă cu însuflețire la activitățile pionierești (Valentina e președintă de grupă iar Margareta, președintă de detașament), își ajută mama în gospodărie și se ocupă cu egală atenție de frățiorul lor mai mic, Mihai, care are 5 ani.

Urăm Margaretei și Valentinei ca notele ce le vor lua la examene să nu se deosebească, și anume, amîndouă surorile să obțină rezultate foarte bune !

AL. OVIDIU ZOTTA

Recunoștință

Și eu aștept cu nerăbdare
Frumoasa zi de sărbătoare
Cînd, roșie, va flutura
Cu soare mult, arzînd în ea,
La gîtul meu, cravata mea !

Pentru-atîtea bucurii
Ce cresc ca florile, copii,
Noi toți să mulțumim fierbinte
Partidului, iubit părinte.
Sub steagul lui, mereu înainte !

MARIA NEGREA

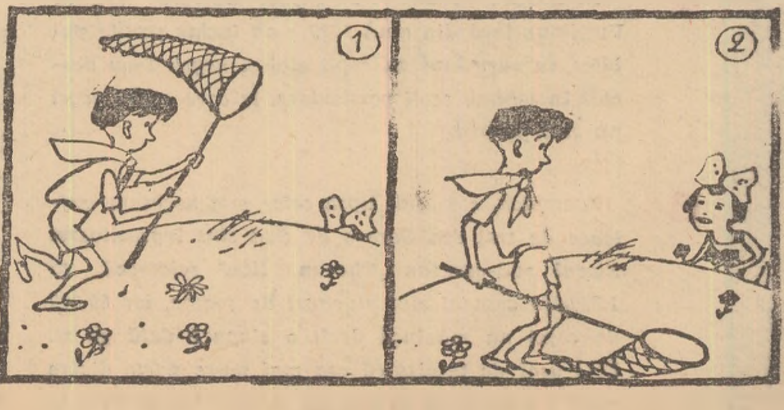
Ghicitori

Ea cu nimeni nu se bate
Rău nu face nimănui,
Dar cît muntele, în spate,
Are — iată — un cucui !
(cămila)

Ca un mînz merge în trap,
Gîștii-i seamănă la cap,
Cuibu-și face în nisip
Și-ar zbura, dar nu e chip !
(struțul)

Coada-i semn de întrebare,
Cine-o ține pe spinare ?
Cine sare după cracă
Acrobată fiind parcă ?!
(veverița)

ST. FATULESCU

Fără cuvinte...

Un joc pentru voi

Lupul și oile

Cîțiva copii se aleg „oile", doi „ciobanii" și unul, „lupul", care va sta în „vizuină", un loc ceva mai departe de spațiul ales pentru joc — un cerc cu diametrul de 15—20 de pași.

Jucătorii „oi" pun în mijlocul terenului cîte un obiect care le aparține (bască, fular, centură, batistă etc.), apoi se așază în jurul cercului, cu „ciobanii" printre ei. Toți strigă: „Vine lupul din tufiș / Fură oaia pe furiș / Sar ciobanii să-l oprească / El fuge să-i păcălească. / Vrem să știm cu orice preț / Cine este mai isteț?"

Pe ultimul vers, jucătorul „lup" intră în cerc și ia un obiect încercînd să fugă printre „oi", ferindu-se însă de „ciobani", care au dreptul să-l prindă de îndată ce a atins obiectul respectiv. Dacă reușește să fugă cu obiectul pînă la vizuina lui, jucătorul „oaie", căruia îi aparține obiectul, merge cu el, ieșind din joc. Dacă este însă atins de un „cioban", se alege un alt „lup" și jocul reîncepe.

Prof. IOSIF TEODORESCU-ARGHEZI

De la voi, pentru voi

Poftiţi la noi în cartier!

Maramureş, meleaguri minunate! Munţii albaştri, cu culmile domoale întind parcă o horă în jurul tău. Istoria ta o cîntă apa cea învolburată a Vişeului... La-nceput, un fir ;or de cristal aleargă printre bulgăraşii de aur. Apoi începe să crească, cu vuiet, să se prăvale ca o vijelie, rupînd zăgazurile muntelui.

Oşanul, fostul purtător al straiţei, azi om cu rosturi noi, face să hăulească văile de cîntecul atît de drag lui:

„Cîtu-i Maramuraşu,
Cîtu-i Maramuraşu...
Nu-i oraş ca Sighetu,
Nici flăcăi ca eu şi tu".

Ale lui sînt pădurile, aurul şi viitorul. Sînt nou în aceste ţinuturi. Am făcut cunoştinţă cu cartierul meu într-o zi geroasă a anului trecut. Cartierul I. V. Stalin! Iată un cartier ce trezeşte mîndria oricărui băimărean. „De ce?" vă veţi întreba. „Nu-i un cartier ca toate cartierele?".

Ca să vă lămuriţi, urcaţi în autobuzul nr. 2. Coborîţi la a doua staţie din centru. Vedeţi străzile trase parcă cu linia, pe care se-nşiruie, ca mărgelele pe-o aţă, blocuri colorate ca-ntr-un mozaic? Aici totul e nou: nou e cartierul, noi locatarii, noi puiandrii de tei de pe marginea trotuarului.

La blocul 48 e veselie. Se mută noii locatari. Viitorii vecini fac cunoştinţă. Familia minerului Ioan Raţiu are şi ea o locuinţă nouă. Toţi sînt veseli. Chiar şi bunicuţa, după o inspecţie amănunţită, dă din cap şi spune: „Multe s-au schimbat, nepoate...". Ce oameni minunaţi are cartierul nostru! Deşi cînd ies din mină sînt negri din cap pînă-n picioare, în ochii lor luceşte o lumină nouă; sînt ochii omului de azi. Aici la tot pasul te întîlneşti cu viitorul. (Nu vă miraţi! In cartierul acesta aţi văzut că vă puteţi aştepta la multe minuni). Iată-l, de pildă, pe băieţaşul acela. Il vedeţi? Cu mînuţele ca nişte cozonacei frămîntă un tort mare, mare de nisip. Zîmbeşte vesel tovarăşilor de joacă de la cămin, care ţopăie de parcă s-ar lua la-ntrecere cu vrăbiuţele ce se scaldă-n nisip.

Vedeţi clădirea aceea din capătul străzii Lenin? Aceea e şcoala mea şi va fi şi şcoala prichindeilor ce se iau la-ntrecere cu vrăbiuţele. De-aici n-a ieşit încă nici un muncitor fruntaş, nici un savant, nici un artist. Dar va ieşi. Deocamdată şcoala e foarte tînără. (Cum să iasă dacă „veteranii" — absolvenţii clasei a VII-a — au de-abia 14 ani?!). Tovarăşa directoare Ana Cosma e o gazdă tare primitoare. Ne conduce cu dragoste prin săli. Ssst! Linişte! Să nu-i tulburăm pe micii şcolari care, cu mînuţa nesigură, desenează. Vedeţi? Acolo, pe foaia albă, şi-a găsit locul un porumbel alb. Noi, copiii, îl iubim atît de mult! Mai departe, clase mari, luminoase, moderne. Şi ce curăţenie! Imi iubesc şcoala mult, nespus de mult şi n-aş schimba-o pe nimic altceva. În clase, copiii patriei învaţă o familie de cuvinte noi, care întruchipează lucrurile cele mai de preţ ale lor: PARTID — PACE — VIAŢA FERICITA.

Ei, v-a placut cartierul nostru, nu-i aşa? Şi cînd te gîndeşti că el nu-i decît imaginea, oglinda vie a prezentului şi un prolog al viitorului.

APOSTOLESCU RADU
cl. a VII-a A,
Şcoala de 7 ani nr. 1[1],
Baia Mare, reg. Maramureş

PE LITORAL

Un val şi încă unul în gol se prăbuşesc
Dar zeci de alte valuri mereu renasc şi cresc.
Cu vuiet de furtună se-nvîrtejesc, se sparg.
Săltînd, se-ndepărtează. Vin altele din larg.

Ca un perpetuum-mobil, mişcarea se repetă,
Un val verzui-albastru, cu creasta ca de cretă
Ce pare o dantelă cu meşteşug lucrată,
Se năruie pe plajă, odată şi-ncă-odată.

Apoi, c-o reverenţă, încet el se retrage
Lăsînd pe plajă sute de scoici, tulpini de alge.
Un val se-nalţă, vine, un altul cade — pleacă
Şi zilnic marea face ce-a învăţat să facă.

★

Precum pe cînd Ovidiu trăia-n singurătate,
Şi astăzi se sparg valuri de mare aruncate.
Şi totuşi, azi, pe ţărmul de spumă, dantelat,
Afară doar de mare, azi totul s-a schimbat.

Pe colierul mării, în zarea albăstruie
Sînt perle luminoase: Mamaia, Eforie,
Constanţa — vechiul Tomis, Costineşti, Năvodari
Vasile Roaită — toate-s cu vile noi şi mari.
Şi-n vile elegante sosesc în pragul verii,
Şi muncitorii harnici şi, veseli, pionierii.

S-au dus acele vremuri cînd vilele luxoase
Adăposteau magnaţii afacerilor grase.
Acum vin muncitorii din fabrici, de pe-ogor
Sosiţi de la furnale, veniţi de pe tractor.

Şi valul cînd îngînă eterna rapsodie
Cuvintele-s schimbate, şi-i altă melodie.
Le-a învăţat în treacăt de la un mariner,
Ce se plimba-ntr-o seară pe plaja de la far.
El cîntă viaţa nouă, partidul muncitor.
Azi tot ce vezi cu ochii e-a-ntregului popor!

ŞERBANUŢ PETRE
cl. a VII-a A, Şcoala medie nr. 34, Bucureşti

Priveşte-n jur cum izvorăşte noul,
munţii înalţi poartă prin văi ecoul
cîntecului voios de veselie.
La noi se construieşte-n orice parte
Se construiesc şi cresc spre cer
blocuri în noul şantier.
Să fii părtaş la bucurie,
învaţă!
Asta ţi-e o datorie!
Să poţi oricînd să ne veseşti:
„Am luat şi astăzi nota zece,
iar mîine voi munci la fel!"

NAGY KAROLY
pionier
cl. a VII-a, Şcoala medie nr. 1, Sf. Gheorghe,
regiunea Braşov

„Oră de cerc — micii naturalişti" fotografie executată de pionierul GIADIC VIOREL, clasa a VII-a, Casa pionierilor din Cîmpulung Muscel, cercul-foto.

PARTID, IŢI MULŢUMESC!

Partid, tu-mi eşti exemplu şi tu îmi dai putere.
Cu braţul tău curmat-ai şi lipsuri şi durere.

E-aşa frumos cum poate doar visu-l, bunăoară:
Clădim socialismul în scumpa noastră ţară!

Cărarea mi-o arată, spre mîine, mîna-ţi dragă,
De-aceea-ţi dărui ţie iubirea mea întreagă.

Şi dacă astăzi, iată, port roşia cravată
Intreaga-mi mulţumire eu ţi-o aduc răsplată.

Această şcoală nouă, şi-această nouă viaţă
Cu-atîta dărnicie tu ni le-ai pus în faţă.

În tabără, cînd focul se urcă înspre astre
In stoluri, către tine vin gîndurile noastre.

Intemeiezi oraşe, tarlale, şi uzine,
Şi ne-a uimit puterea ce clocoteşte-n tine.

Partid, prin tine munca e astăzi mai frumoasă
Şi viaţa noastră este mereu mai luminoasă.

Scrisă în limba germană de
IGMAR WEISS
cl. a V-a A, Şcoala de 7 ani nr. 4, Braşov

Programul de activităţi în timpul vacanţei de vară

Ne aflăm în ultimele săptămîni ale anului şcolar. Toată grija se îndreaptă spre obţinerea unor rezultate bune şi foarte bune la învăţătură. Aceasta nu ne opreşte însă să ne gîndim şi la... *vacanţă*. Zilele acestea, colectivul de conducere al unităţii noastre de pionieri a şi trecut la întocmirea programului de activităţi pe timpul vacanţei de vară. Nu e prea devreme. Cei mici mai sînt încă în şcoală şi mai putem să le aflăm dorinţele, pionierii clasei a VII-a n-au început examenele şi pot să ne comunice şi ei dorinţele lor.

În primul rînd, s-a stabilit ca tabăra noastră locală s-o instalăm în crîngul de la marginea oraşului. De altfel, am aflat că şi alte tabere locale vor fi instalate în locuri pitoreşti — în luncă, pe malul lacului sau în pădurice. Vom ridica acolo catargul pentru drapelul pionieresc, iar în jurul corturilor vom amenaja terenuri sportive. Mulţi alţi pionieri îşi vor petrece vacanţa în cluburi organizate pe lîngă uzine şi fabrici, la colţurile roşii ale G.A.C.-ului, G.A.S.-ului sau S.M.T.-ului, în localul şcolii. Activitatea desfăşurată aici va fi interesantă, atrăgătoare şi instructivă. Pionierii unităţii noastre şi-au propus ca în această vacanţă să cunoască şi mai bine realizările regimului de democraţie populară, să organizeze vizite în fabrici şi uzine, în gospodării agricole colective şi de stat, la S.M.T.-uri, pe şantierele de construcţii, în noile cartiere muncitoreşti.

Într-o discuţie cu alţi instructori, am aflat că şi pionierii de la sate şi-au programat vizite asemănătoare, întîlniri cu muncitori, cu fruntaşi ai recoltelor bogate, cu activişti de partid şi de stat, cu ofiţeri ai forţelor noastre armate. In orice unitate vei merge, orice program de activităţi vei citi, cu siguranţă că vei găsi asemenea acţiuni. Şi aceasta pentru că ele sînt foarte îndrăgite de pionieri, pentru că, organizîndu-le, ei au foarte multe lucruri importante de învăţat.

Vacanţa de vară e vacanţa veseliei, a cîntecului şi a jocului. De aceea, consultîndu-se cu toţi pionierii, colectivul de conducere al unităţii a programat un foc de tabără dedicat zilei de 23 August, altul prieteniei şi păcii între popoare etc. Aici, pionierii vor spune poezii, vor cînta şi vor dansa. Totodată, vom face mult sport organizînd spartachiada taberei, întreceri sportive cu alte tabere locale sau cluburi. Din programul nostru nu lipsesc nici excursiile de o zi sau două. Pionierii, fie ei pasionaţi naturalişti sau geografi, sportivi sau tehnicieni, cu toţii sînt dornici să cerceteze locurile natale, să străbată cărările pădurilor, să cucerească piscurile înalte ale munţilor. Cu acest prilej, mulţi îşi vor întocmi, pentru şcoală sau pentru ei, ierbare, insectare şi pietrare.

Nici pe cei mici nu i-am dat uitării. Teatrul de păpuşi pregăteşte pentru şcolarii între 7 şi 9 ani o nouă piesă, un program de estradă. Îi vom invita şi la focurile noastre de tabără, în excursii, vom organiza pentru ei seri de basme.

Steluţele roşii, dovada sîrguinţei la învăţătură şi a hărniciei, vor străluci pe pieptul multor pionieri. Luînd parte activă la toate aceste acţiuni, participînd la înfrumuseţarea şcolii, a străzii, colectînd fier vechi şi maculatură, pionierii unităţii noastre vor avea posibilitatea să-şi îndeplinească multe condiţii pentru obţinerea distincţiilor. Aşadar, vacanţa poate să vină! Programul de activităţi e gata pregătit.

Activităţi minunate în aer liber, jocuri, excursii interesante vor organiza în vacanţă Casele de pionieri. Despre aceasta însă în numărul viitor!

DRAGI CITITORI, AŞTEPT SA-MI SCRIEŢI PE ADRESA REDACŢIEI: VOI CE PLANUIŢI PENTRU VACANŢA? CARE SÎNT CELE MAI INTERESANTE ACŢIUNI ŞI ACTIVITAŢI PE CARE DORIŢI SA LE INCLUDEŢI ÎN PROGRAMUL DE ACTIVITAŢI AL UNITAŢII VOASTRE, PENTRU VACANŢA DE VARA?

VICTOR HULUBAŞ
instructor de pionieri

LA REVEDERE, AN ŞCOLAR!

In fața cortinei soseşte Gheorghiță reporterul cu nelipsitul său carnet cu însemnări si aparatul de fotografiat. Se uită în jurul lui preocupat.

Gheorghiță reporterul:

Credeți-mă, nu-i lucru simplu. Sînt atîtea probleme, realizări, acțiuni, încît te minunezi şi te întrebi: oare o să pot să le cuprind pe toate? (**Face un gest de scuză**). Iertați-mă că am uitat să mă prezint: Gheorghiță reporterul. Nu v-am spus cu ce prilej am sosit aici. Ați aflat? Este serbarea sfîrşitului de an şcolar (**Apare în fața cortinei pionierul din clasa a VII-a**). Atenție! E pionierul din clasa a VII-a. (**Il fotografiază**). Sînt curios să-l aud ce are să ne spună.

Pionierul din clasa a VII-a:

Azi am încheiat un an şcolar,
Şi-am crescut, mă rog, cu înc-o clasă.
Mi-aş alege meseria, dar
Dintre toate, care-i mai frumoasă?

Spre tarlale-n sus la colectivă
Au pornit combinele cu zorii
Zice ciocîrlia, guralivă:
„Iată au ieşit... secerătorii".

Le privesc în zare pînă pier.
„Bine-ar fi să fiu combiner!"

Sus, pe zid, abia mai văd zidarii,
Deşi ieri turnară temelia.
Iată cum se-nalță făurarii
Şi cum zboară-n mîna lor mistria.

Ii privesc într-una şi gîndesc:
„Bine-ar fi să ştiu să construiesc!"

A trecut vuind deasupra noastră
Şi-a stropit răsadul din grădină...
Taie avionul zarea-albastră
Ca o libelulă de lumină.

Iar privesc în zare, gînditor:
„Bine-ar fi să fiu aviator!"

Toate mi-ar plăcea la fel de mult
Cartnic, oțelar sau tractorist.
Pot îndemnul inimii s-ascult
Să mă fac strungar sau furnalist.
Drumurile toate se deschid
Către piscuri pot să năzuiesc
Că sub steagul marelui partid
Visurile-mi toate se-mplinesc.

Gheorghiță reporterul (notînd în carnet): Principalul e că este un băiat harnic, căruia îi place munca. Ştiu eu, o să facă treabă bună orişiunde s-ar duce. Gata! Am notat. Ei, dar am auzit că s-a organizat aici o expoziție şcolară deosebit de interesantă. S-o vizităm. Cortina! (**Se trage cortina. Deschiderea expoziției şcolare. Pe scenă se prezintă catalogul urmat de notele 10, 7, 5, 4. Catalogul e reprezentat printr-un pionier care poartă în brațe un carton mare închipuind coperta unui catalog. După el urmează notele reprezentate prin cartoane din acelaşi format pe care sînt scrise cifrele respective. Notele mari sînt purtate de pionieri**).

Se prezintă catalogul.

Mi-s pline paginile toate
Cu 10, 9, 8 şi chiar cu 7
Dar tare-s trist că s-a-ntîmplat
Să am şi-un... scaun răsturnat.

Nota 10

Deşi eu stau pe locul cel mai -nalt
M-a luat detaşamentul cu asalt
Si-acum e catalogul plin cu mine
Că am prieteni mulți, şi-i tare bine!

Nota 7

Sînt notă bună, sînt frumoasă
Dar tare sînt stingheră-n clasă
Elevii m-au primit cam rece
Au însă 8, au 9, 10...

Nota 5

Sînt bună, mă, sînt pîinea voastră!
Eu trag de voi să promovați
Iar voi, copiii mei ingrați,
Imi tot spuneți că-s notă... proastă!

Nota 4

Ce să vă spun? Vedeți, c-abia-abia
M-am agățat şi eu de cineva.
Mă țiu pînă la toamnă agățat
Şi-atunci — adio, scaun răsturnat!

Echipa artistica

Pe scenă apare un dansator în costum național reprezentînd Jocul, un băiat ținînd în mînă un instrument muzical, reprezentînd Cîntecul şi un pionier îmbrăcat obişnuit reprezentînd Poezia. La fiecare număr de expoziție un glas din culise anunță ceea ce urmează).

TOATĂ ECHIPA

Prin multe glasuri, patrie te slăvim
Prin vers, prin dans, prin cînt, prin tot ce-i artă.
Artiştii mei prin care mă exprim
Sînt încă mici, şi-au roşie cravată
Dar au în ei lumina țării toată!

JOCUL

Jocul sînt, mă vezi cînd zboară,
Sîrba sprintenă, uşoară.
Jocul sînt, m-a-naripat
Hora de la noi din sat.

CÎNTECUL

Jeluiam în fluier şi pe strună
Doină tristă — lacrimă străbună.
Astăzi zbor în zările albastre
Cîntec al victoriilor noastre.

POEZIA

Cu versul meu, dogoarea şi tăria,
Cînt partidul, patria şi munca
Şi omul harnic ce urneşte stînca
Şi sînt hulubul păcii — poezia.

TOATĂ ECHIPA

Ne-am prezentat: Echipa culturală!
Şcolari sîntem, voioşi de n-avem seamăn
In fața dumneavoastră dăm examen
Dar nu lucrare scrisă, ci... orală!

Gheorghiță reporterul (apărînd în timp ce echipa artistică rosteşte ultimele cuvinte):

Prin urmare, aştept să notez rezultatele. Nu e greu să ghicesc: cea mai nerăbdătoare este Poezia. (**Pe scenă rămîne pionierul recitator**). Desigur va recita versuri... (pauză). Să notez: pionierul... din clasa a... recită poezia:

Partidului

de TIBERIU UTAN

Partidule, iți creşti copiii
ca un părinte iubitor:
le dai povață înțeleaptă,
cutezătoare armă, dreaptă,
şi aripi dornice de zbor.

Sădeşti în sufletele noastre
dorința de mai bun, de-nalt:
ne-ndemni să mergem mai departe,
lumina să sorbim din carte
şi cerul să-l luăm cu-asalt.

Ne-ai scos părinții din robia
întunecatului trecut,
tu chemi în rînduri luptătorii,
tu, care-ai smuls din noapte zorii
şi viitorului eşti scut.

Purtăm din steagul tău crîmpeiul
cravatei roşii, din văpăi
ce le-ai aprins, neinfricate.
Partidule, tu ne socoate
drept cei mai mici ostaşi ai tăi!

Gheorghiță reporterul: Ați văzut? Recită frumos! Lucrarea orală continuă. Am auzit că ați învățat un cîntec pionieresc de excursie. Deci să notez:

Cîntec pionieresc de excursie

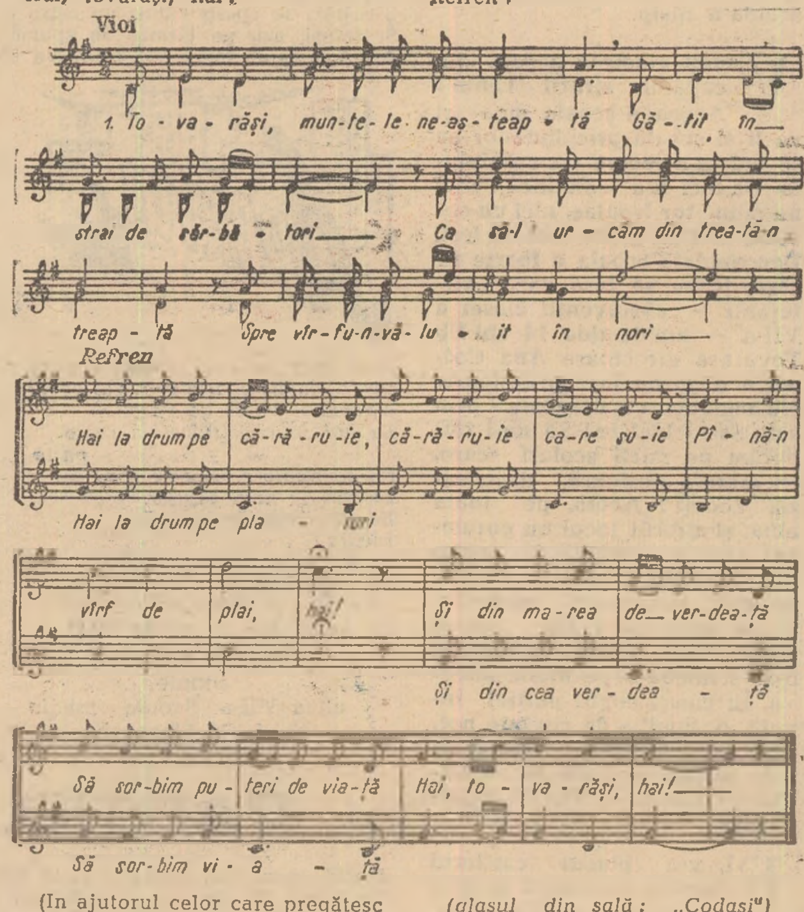
Muzica: CONSTANTIN PALADE Versuri: FL. IORDACHESCU

Tovarăşi, muntele ne-aşteaptă
Gătit în strai de sărbători
Ca să-l urcăm din treaptă-n treaptă
Spre vîrfu-nvăluit în nori.
Refren:
Hai la drum pe cărăruie
Cărăruie care suie
Pînă-n vîrf de plai, hai!
Şi din marea de verdeață
Să sorbim puteri de viață
Hai, tovarăşi, hai!

Ne aşteaptă crestele-nsorite
Din Păltiniş la Caraiman
Să prindem forțe înzecite
Să prindem forțe de titan.
Refren

Urcînd din zori şi pînă-n seară
In al naturii viu decor
Veniți să ne cunoaştem țara
Din plai de munte la ogor.

Refren

(In ajutorul celor care pregătesc serbarea: acest cîntec va fi difuzat la radio în ziua de 9 iunie, pe programul I, la ora 12,10).

Gheorghiță reporterul. (Apare îngînînd vesel melodia din refren. Se opreşte);

Frumos, foarte frumos! Mai că-mi vine mereu să cînt. Să cînt şi să joc. Aşadar, să pornim să încingem hora, să jucăm cu foc. (**E plin de avînt**). Mai întîi, să nu-mi uit însă datoria. Notez: echipa de dansuri a şcolii se va produce în fața spectatorilor cu dansurile populare...

(N. R. urmează un dans sau mai multe care intră în repertoriul echipei de dansuri din şcoală).

Gheorghiță reporterul (entuziasmat):

— Aşa un examen mai zic şi eu. Bravo! Zece pe linie! Îmi place echipa artistică. Acum, uite, pentru că e vorba de anul şcolar care s-a sfîrşit, îmi vine să rostesc o ghicitoare (**Apare pionierul din clasa a VII-a**). Iată-l pe unul din numeroşii mei prieteni. Să vedem, poate să ghicească?

Pionierul din clasa a VII-a:

— Tovarăşe reporter, ce bine îmi pare că te-am întîlnit. Chiar acum am auzit o şaradă şi aş dori s-o dai la gazetă.

Gheorghiță reporterul:

— Ce coincidență! Mie îmi venise în minte o ghicitoare. Să vedem despre ce e vorba: nu cumva tot în legătură cu şcoala?

Pionierul din clasa a VII-a:

Am s-o spun:
Partea-ntîia are adunate
Normele pe ramuri într-o carte
(pauză)
(Un glas din sală răspunde: „Cod")
Partea-doua primii —
între fruntaşi!
Le uneşti şi-ai să găseşti.
(pauză)
(glasul din sală: „Codaşi")

Pionierul din clasa a VII-a:

S-a dezlegat! M-aşteptam,
doar ne pricepem la şarade.

Gheorghiță reporterul:

Interesant. Şi ghicitoarea mea îşi găseşte rostul alături de şarada pe care mi-ai spus-o. Iată ghicitoarea:
Nu greşeşte nici o iotă
Are cea mai bună notă
Lecțiile dacă-ți ştii
Poți la fel ca el să fii.

Pionierul din clasa a VII-a:

— Am ghicit. Acesta este tovarăşul profesor.

Gheorghiță reporterul:

Ei, te-ai grăbit. Ghici? Ghici? (**pauză**). Păi e fruntaşul la învățătură!

Pionierul din clasa a VII-a:

Exact! Cum de nu mi-a venit în minte? Fiindcă veni vorba, Gheorghiță, ştii că s-a brodit bine cu şarada şi cu ghicitoarea? Chiar acum o să asistăm la o discuție foarte interesantă între doi elevi.

Elevul I:

Iți mai aduci aminte,
cînd începusem anul
Abia primisem cărțile în dar.
Aveau mirosul proaspăt de tipar
Şi-am fi umblat şi noaptea cu ghiozdanul.

Elevul II:

Da, noaptea da, dar ziua mai puțin.
Eu mi-amintesc de lecții încurcate
Probleme grele şi nerezolvate...
Formule, reguli, uf, era un chin.
Cam greu, chiar foarte greu să te descurci.

Elevul I:

Ei, las' c-atunci nu prea dădeai pe brînci.

Elevul II:

N-aveam măi, timp, să merg la cinema...

Elevul I:

Ba, cam mergeai...

Elevul II:

Nu, nu. Nici la şosea.
Cu undița am fost pe lacul Tei
A fost teribil!

Elevul I:

Cînd ai luat un trei?

Elevul II:

Nu-mi aminti! Nu ştii ce-a mai urmat?
Detaşamentu-ntreg m-a criticat.
Mi-am luat atuncea un angajament....

Elevul I:

Pe primul ai fost, totuşi, corigent...

Elevul II:

Eram un inter bun! Echipa mea...

Elevul I:

Da, mi-amintesc, mereu se antrena
Şi-a susținut un meeeeci!!!

Elevul II:

A fost surpriză...

Elevul I:

Exact! Cu zero-şapte la repriză.
Dar asta ştiu că nu v-a fost de-ajuns
Ați mai jucat pîn' v-ați făcut de-ris.

Elevul II:

Pe doi, mai zi că nu m-am îndreptat.

Elevul I:

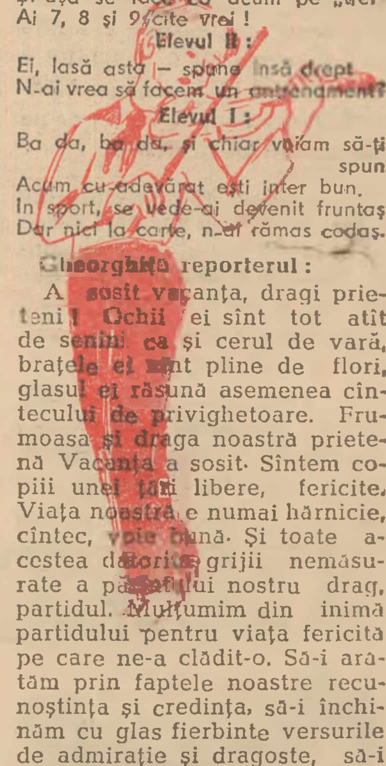
Ei, hai să zicem că-i adevărat.
Vorbisem să te-ajute Ştefănel,
Dar n-ai primit, şi te-ai certat cu el.
Te-ai apucat şi singur de citit.
Ai luat un cinci şi iar te-ai odihnit.

Elevul II:

S-a întîmplat atunci, c-am fost bolnav.

Elevul I:

Ai fost gripat! O formă mai uşoară.
O căpătaseşi de la sănioară.
După aceea, ştii tu... În careu...
Zău, n-aş fi vrut să fiu în locul tău.
Apoi încet, încet, ai observat
Că unghiul nu-i atît de complicat.
Ne-ai spus odată, la o adunare,
Că ecuațiile sînt uşoare...
Şi-aşa se face că acum pe „trei"
Ai 7, 8 şi 9 cîte vrei!

Elevul II:

Ei, lasă asta — spune însă drept
N-ai vrea să facem un antrenament?

Elevul I:

Ba da, ba da, şi chiar voiam să-ți spun
Acum cu-adevărat eşti inter bun.
In sport, se vede-ai devenit fruntaş
Dar nici la carte, n-ai rămas codaş.

Gheorghiță reporterul:

A sosit vacanța, dragi prieteni! Ochii ei sînt tot atît de senini ca şi cerul de vară, brațele ei sînt pline de flori, glasul ei răsună asemenea cîntecului de privighetoare. Frumoasa şi draga noastră prietenă Vacanța a sosit. Sîntem copiii unei țări libere, fericite. Viața noastră e numai hărnicie, cîntec, voie bună. Şi toate acestea datorită grijii nemăsurate a partidului nostru drag, partidul. Mulțumim din inimă partidului pentru viața fericită pe care ne-a clădit-o. Să-i arătăm prin faptele noastre recunoştința şi credința, să-i închinăm cu glas fierbinte versurile de admirație şi dragoste, să-i cîntăm cu slavă măreția. Mulțumim din inimă partidului!

(Apare pe scenă un pionier care va recita o poezie sau două închinate partidului. Urmează corul care va interpreta cîntecul „Jurăm partidului iubit" de Matei Socor apărut în „Scînteia pionierului" nr. 9 din 2 martie 1961. Acest cîntec va fi difuzat la radio în ziua de 1 iunie 1961 pe programul I la ora 19,25 în cadrul emisiunii de versuri şi cîntece pionereşti „Sîntem a țării primăvară").

Gheorghiță reporterul:

Dragi pionieri, sînt emoționat. Carnetul meu s-a umplut cu notițe iar filmul de la aparatul de fotografiat l-am consumat pe de-a-ntregul. De-abia aştept să mă apuc şi să scriu reportajul. Anul şcolar s-a sfîrşit. Voi sînteți mulțumiți şi mîndri că munca voastră a dat roade iar eu... eu să pornesc din nou la drum pe cărările vacanței. A, nu e vorba că şi eu am intrat în vacanță. De altfel nici n-aş putea să stau liniştit acasă cînd ştiu că mă aşteaptă atîtea şi atîtea lucruri să scriu despre voi. Aşadar, pe curînd... **VACANȚA PLĂCUTĂ!**

REDACȚIA ŞI ADMINISTRAȚIA: Bucureşti, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"